

Miłosierdzie i Miłość Jezusa

Parafia pw. Najdroższej Krwi Naszego Pana Jezusa Chrystusa w Kętach

Marzec 2024

„Być bliżej Boga”

Nr 03/2024

03 – 06. 03.2024 r.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

***„Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem,
przez post i płacz, i lament. Rozdzierajcie
jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie
się do Pana Boga waszego!”***

Jl 2,12-13

Plan rekolekcji wielkopostnych

„OJCZE NASZ”

TOŻSAMOŚĆ CHRZEŚCIJANINA I KOMPENDIUM EWANGELII

Ks. dr Wojciech Krymiec

Niedziela – 3 marca 2024 r.

Godzina	Nabożeństwo z nauką Wprowadzenie w Modlitwę Pańską. „Ojcze nasz któryś jest w niebie.”
07.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich
09.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich
11.00	Msza św. z nauką ogólną dla Dzieci Szkoły Podstawowej
Po Mszy	Spotkanie dla Rodziców i Dzieci klas III – przygotowanie do I Komunii św.
16.15	Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym
17.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich oraz młodzieży i kandydatów do bierzmowania
18.00	Nauka dla kandydatów do bierzmowania

Poniedziałek – 4 marca 2024 r.

Godzina	Nabożeństwo z nauką
07.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich – „Święć się Imię Twoje.”
07.50	Godzina Biblijna – „Przyjdź królestwo Twoje. Bądź wola Twoja...”
16.30	Nauka dla Dzieci Szkoły Podstawowej
18.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich – „Święć się Imię Twoje.”
18.50	Godzina Biblijna – „Przyjdź królestwo Twoje. Bądź wola Twoja...”

Wtorek – 5 marca 2024 r.

Godzina	Nabożeństwo z nauką
7.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj.
7.50	Godzina Biblijna – „Odpuść nam nasze winy...”
16.30	Nauka dla Dzieci Szkoły Podstawowej
18.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj.”
18.50	Godzina Biblijna – Odpuść nam nasze winy...

Środa – 6 marca 2024 r.

Godzina	Nabożeństwo z nauką
6.30	Spowiedź dla wszystkich
7.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich na zakończenie rekolekcji – „Nie wódź nas na pokuszenie, ale zbaw nas ode złego.”
15.00	Spowiedź dla wszystkich
16.00	Spowiedź dla dzieci
16.30	Msza św. dla Dzieci na zakończenie rekolekcji
17.15	Spowiedź dla wszystkich
18.00	Msza św. z nauką ogólną dla wszystkich na zakończenie rekolekcji – „Nie wódź nas na pokuszenie, ale zbaw nas ode złego.”

Wielkopostny rachunek sumienia

Chcesz, aby twoja modlitwa poszybowała do Boga?

Daj jej dwa skrzydła: post i jałmużnę.

Te słowa św. Augustyna kierują naszą uwagę ku „świętej triadzie”, do której Kościół wzywa nas w każdym Wielkim Poście – do modlitwy, postu i jałmużny. Te trzy praktyki pomagają odwrócić się od grzechu i skupienia na sobie, a zwrócić ku Bogu i Jego miłości. Pomogą także zbadać swoje sumienie i przygotować się do sakramentu pojednania. Zapytaj więc siebie, na ile twoje życie wypełniają pokora i ufność w Bogu, które są samym sercem postu, modlitwy i jałmużny. Gdzie sprzeniewierzyłeś się Bożemu wezwaniu? Jak możesz bardziej upodobnić się do Jezusa, który żył w sposób doskonały tą „świętą triadą” w każdym dniu swojego życia?

Jezus „odszedł na górę, aby się modlić” (Mk 6,46)

- Czy nie lekceważę w jakiś subtelny – czy mniej subtelny – sposób Boga i mojej relacji z Nim?
- Czy codziennie znajduję czas na spotkanie z Bogiem na modlitwie? Czy czytam, rozważam i staram się wprowadzać w życie Jego słowo zawarte w Piśmie Świętym?
- Czy w niedziele i święta stawiam Boga na pierwszym miejscu poprzez udział we Mszy Świętej i podejmowanie dodatkowych starań, aby Go szukać?

„Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem przez post i płacz, i lament” (Jl 2,12)

- Na ile szukam poczucia bezpieczeństwa i spełnienia w relacji z Panem, a na ile w pieniądzu, wartościach materialnych czy innych relacjach?

- Czy w moim sercu są obszary, które ukrywam przed Bogiem – tajemne zakątki, których nie chcę wystawić na działanie Jego światła i miłości?
- Czy są w moim życiu niezdrowe przywiązania, które powstrzymują mnie przed oddaniem całego serca Panu?

„Dawaj jałmużnę z majątności swojej” (Tb 4,7)

- Czy jestem dobrym zarządcą darów, których Bóg mi udzielił? Czy posługuję się nimi dla Jego chwały?
- Czy wspieram dzieła prowadzone przez Kościół oraz organizacje służące ubogim?
- Czy na miarę swoich możliwości sprzeciwiam się niesprawiedliwemu traktowaniu innych oraz stoję w obronie nienarodzonych, ubogich i zmarginalizowanych?
- Czy są sytuacje, w których odmawiam „jałmużny” przebaczenia temu, kto mnie skrzywdził? Czy jest ktoś, komu powinienem przebaczyć lub ktoś, kogo powinienem poprosić o przebaczenie

Warto Przypomnieć

Rekolekcje - oddech dla duszy

Naukowcy obliczyli, że nasz organizm wykonuje około 22000 oddechów dziennie. Oddychanie jest czynnością niezbędną dla życia, brak oddechu oznacza śmierć, a jakakolwiek niewydolność oddechowa to sprawa, którą trzeba się zająć natychmiast. Intuicyjnie wiemy, co znaczą powiedzenia:

*Nie zwlekaj z nawróceniem do Pana,
ani nie odkładaj tego z dnia na dzień.*

„Złapać oddech”, „Wziąć głęboki oddech” czy „Odetchnąć pełną piersią” i dobrze nam się one kojarzą, ale nie myślimy bez przerwy o wdechach i wydechach, o działaniu poszczególnych mięśni, o jakości powietrza, którym karmimy ciało. Dziś, w czasach epidemii koronawirusa, słowa „walka o każdy oddech” dla wielu nabrały ogromnego znaczenia... Zastanawiając się nad kwestią oddychania, możemy znaleźć wiele analogii z życiem duchowym.

REKOLEKCJE – CO TO?

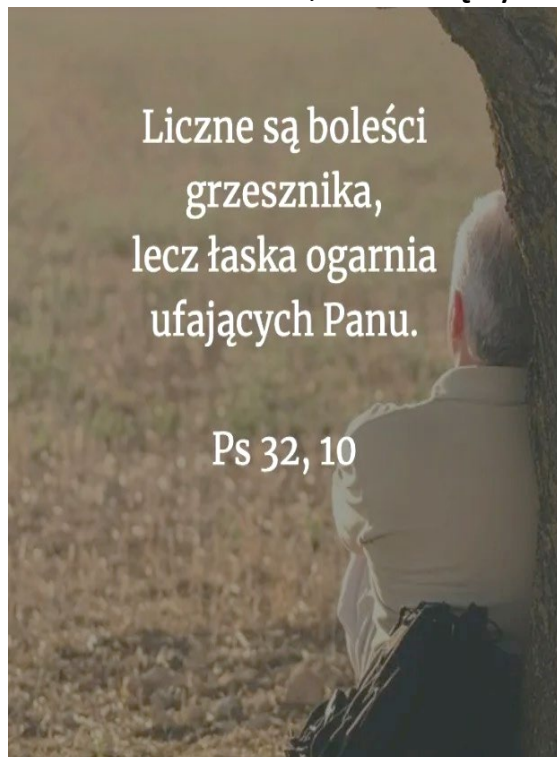
Czym jest oddychanie? Wymianą gazów między naszym organizmem a środowiskiem, co zapewnia ciału dopływ tlenu i zdobycie – podczas procesu utleniania substancji organicznych – energii potrzebnej do życia. Coś takiego dzieje się także w naszym życiu duchowym. Tu oddechem jest codzienna modlitwa, sakramenty, sakramentalia, lektura duchowa, czyny miłosierdzia. Czasem trzeba wziąć głębszy

oddech lub go uspokoić, a kiedy brak nam powietrza, od razu to czujemy. Inaczej jest w życiu wewnętrznym – można w ogóle nie odczuć w sensie fizycznym braku duchowego „oddechu”, a jednak cierpieć z tego powodu. Zwłaszcza, że istotą życia duchowego jest jego nieustanny rozwój. Jeśli się nie rozwija w nas, to pomału zamiera. Dlatego warto co jakiś czas świadomie się zatrzymać i pomyśleć nad tym, jak i czym duchowo oddycham, czy rzeczywiście dobrze dotleniam swoją duszę. Czas i wysiłek temu poświęcony nazywamy rekolekcjami. Słowo „rekolekcje” pochodzi z łacińskiego *recolligere* i oznacza zbieranie na nowo, powtórnie. Chodzi zatem o odnowienie i pogłębienie więzi z Bogiem oraz umocnienie wiary, czyli o nawrócenie. O spojrzenie na samego siebie w świetle Bożego słowa, o skupienie się na własnym życiu wewnętrznym, wyciągnięcie duchowych treści ponownie gdzieś z głębin i odświeżenie, by na

nowo uczyć się nimi żyć i czerpać z nich dla swego wzrostu. Rekolekcje to czas dialogu z Bogiem, pytań skierowanych do Niego i uważnego słuchania odpowiedzi, to czas przemyśleń i decyzji. Służy temu pogłębiona modlitwa i czytanie Pisma Świętego, Eucharystia i adoracja Najświętszego Sakramentu, a także konferencje, sakrament pokuty i pojednania, rozmowy w grupach lub indywidualne z kierownikiem duchowym, lektura duchowa. Wszystko to ma skutkować wewnętrzną odnową, byśmy pozbiali się w naszym życiu duchowym i powrócili na drogę zbawienia. Św. Alfons Liguori tak to wyjaśnia: „Rekolekcje nie polegają na niczym innym, jak na oderwaniu się na ten czas od spraw świata i rozmawianiu sam na sam z Bogiem. W nich módo nas przez swoje natchnienia, a my mówimy do Niego. Jego głos jest jak szmer łagodnego powiewu, który ledwie się słyszy; i to nie uchem ciała, lecz uchem serca. Kiedy Bóg chce przyciągnąć do siebie jakąś duszę, prowadzi ją na samotność i tam mówi do niej”.

WARTOŚCIOWA TRADYCJA

Kościół od początku wiedział, że dla rozwoju duchowego ważny jest czas rekolekcji. Przykład modlitwy w odcięciu od świata dawał sam Mistrz z Nazaretu, kiedy oddalał się od wszystkich w miejsce osobne, żeby rozmawiać z Ojcem (np. Mt 14,23; Mk 1,35; Łk 6,12; 9,18). Z kolei św. Paweł po swoim nawróceniu pod Damazkiem nie jadł i nie pił, dopóki nie usłyszał z ust Ananiasza uzdrawiającego słowa od Jezusa. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa pragnienie oderwania się

Liczne są boleści
grzesznika,
lecz łaska ogarnia
ufających Panu.

Ps 32, 10

od spraw świata i szukanie spotkania z Bogiem w ciszy i w modlitwie zaowocowało dosłownie wyjściem na pustynię św. Antoniego i wielu innych mężczyzn i kobiet. Ich pustelnicze życie stało się poruszającym przykładem dla wszystkich zanurzonych w troski codzienności. Z biegiem czasu powstało wiele zakonów, z których część skierowana była ku życiu kontemplacyjnemu, w bliskości Boga. Większość z nas jednak żyje „w świecie” i raczej nie pójdziemy do zakonu. W natłoku codziennych obowiązków ledwie znajdujemy czas na krótką modlitwę, w niedzielę spełniamy obowiązek uczestnictwa we Mszy świętej, ale gdzieś tam czujemy, że to niewiele. Rodzi się w nas tęsknota za głębszym spotkaniem z Bogiem. Sposobem na takie spotkanie są właśnie rekolekcje w różnych swych formach.

REKOLEKCJE I MISJE PARAFIALNE

Najbardziej popularne są rekolekcje parafialne i ich szczególna, dłuższa forma, czyli misje parafialne. W każdej parafii mają miejsce rekolekcje wielkopostne i adwentowe, które zwykle trwają trzy dni. Podczas Mszy, a czasem także po niej, nauki głosi specjalnie zaproszony rekolekcjonista, jest też okazja do spowiedzi. Rekolekcje parafialne mają za zadanie nie tylko pomóc indywidualnie każdemu z uczestników, ale też tchnąć nowy powiew w całą wspólnotę parafialną. Dlatego ważne jest przygotowanie parafii i szczególne zadbanie o piękno liturgii, o uroczysty śpiew. Można zaangażować w organizację rekolekcji grupy parafialne. Misje zazwyczaj odbywają się co 10 lat i trwają tydzień. Na ich zakończenie stawia się czasem koło kościoła duży krzyż. Obejmują całą parafię, dla której głoszący misjonarze wraz z proboszczem miejsca przygotowują plan ćwiczeń duchowych. Swoje nauki mają dzieci, młodzież i dorośli. Misje to szczególnie ważny dla parafii czas nawrócenia do Boga i odnowy życia z Nim. Bardzo często myślimy, że rekolekcje polegają tylko na wysłuchaniu nauki, może jeszcze spowiedzi i uczestnictwie we Mszy. Rekolekcje czy nawet misje parafialne się kończą, a my nie widzimy żadnej różnicy w swoim życiu wiary. Nie złapaliśmy oddechu na tyle, by móc to w ogóle zauważyć. Może się okazać, że źle się do tego zabraliśmy, w sumie nie wyrwaliśmy siebie ze świata na te kilka dni, czasu dla Boga było mało i nie był on najwyższej jakości. Jaka jest na to rada?

NOWE DROGI

Rozwiązaniem może być wyjazd na weekendowe lub kilkudniowe rekolekcje. Oderwani od codziennych spraw, pracy, rodzinnych obowiązków i domowych problemów możemy skupić się i zwrócić myśli ku Bogu. Mieszkanie w domu

rekolekcyjnym, w którym odbywają się konferencje, gdzie znajduje się kaplica do modlitwy, na miejscu jest możliwość rozmowy z kapłanem i spowiedzi, sprawia, że łatwiej nam wejść w inny rytm. Cały dzień jest zaplanowany, nauki przeplatają się z czasem na dzielenie się z innymi lub spacer, adorację i czytanie Pisma Świętego. Wtedy naprawdę można złapać oddech, nabrać duchowych sił. Jak jest to ważne, przypominał papież Benedykt XVI: „W naszej epoce coraz silniejszy jest wpływ sekularyzmu, a z drugiej strony powszechnie odczuwa się potrzebę spotkania z Bogiem. Oby więc nie zabrakło dziś możliwości dawania miejsca intensywnemu słuchaniu Słowa w ciszy i modlitwie. Bardzo odpowiednimi miejscami dla takiego doświadczenia duchowego są zwłaszcza domy rekolekcyjne”. Takich miejsc jest w różnych zakątkach Polski sporo i warto z nich korzystać. Informacje o nich i o rekolekcjach, jakie się w nich odbywają, znajdują się w katolickich mediach. Warto wybierać rekolekcje wymagające, o których wiemy lub przynajmniej spodziewamy się, że nas przemienią. Najlepiej, żeby były one niczym wyprawa w góry czy daleka wędrówka. Gdy się zmęczymy, gdy będziemy musieli zmagać się ze swoją słabością, ale pokonamy ją i dojdziemy do celu, odczujemy radość i satysfakcję. Rekolekcje, które będą od nas wymagały wysiłku, z pewnością przyniosą owoce. Nawrócenie to sprawa piękna, ale zazwyczaj bolesna. Gdy nie mamy kondycji, każdy wysiłek kończy się szybko zadyszką. Zanim wybierzemy się na rekolekcje wyjazdowe, zadbajmy najpierw o swoją duchową formę, po prostu przygotujmy się do nich. Spróbujmy się wyciszyć jeszcze w domu, żeby nie wnosić zbyt wiele codziennego zamętu w ten czas szczególny, oddany wyłącznie Bogu. Może roztropniej będzie po raz pierwszy pojechać na weekendowe dni skupienia, zanim wybierzemy się na tygodniowe rekolekcje w milczeniu.

NIE TYLKO OD ŚWIĘTA

Dobre rekolekcje powinny właściwie trwać całe życie. Nie da się głęboko oddychać tylko raz w roku przez kilka dni i mieć nadzieję, że to nam wystarczy do pełni, ku której wzywa nas Bóg w Chrystusie (por. Ef 1,3-23). Każdego dnia czeka nas zmaganie, które jest jednocześnie wielką przygodą – porzucanie starego człowieka i odnawianie się duchem w naszym myśleniu i działaniu (Ef 4,22-24). A rekolekcje to czas zachwycania się czystym duchowym powietrzem, to niezbędna nauka prawidłowego oddychania na co dzień. Tak, by po powrocie do zwykłej codzienności, nie odradzał się w nas stary człowiek, ze starymi schematami i nawykami. Wdychamy na co dzień wiele trucizn obciążających nasz duchowy układ oddechowy. Czasem wystarczy odciąć się choć na jakiś czas od trujących wyziewów, którymi jesteśmy zazwyczaj przekarmiani, od sporów polityków, złych wiadomości o różnych nieszczęściach na świecie, nowinek z życia tak zwanych celebrytów, plotek. Warto powalczyć o to, by wyschły zatrute źródła różnych

sporów, które prowadzimy w myśli sami ze sobą i tymi, których się obawiamy czy nie lubimy. Nasza „głuchota”, „ciemnota” i „głupota” na te różne rozpraszacze stają się mocą i mądrością Bożą (1 Kor 1,17-29). Świat karmi się sporami, a serce ludzkie – serce każdego z nas – potrzebuje pokoju.

Anna M. Faszczowa „Słowo w śród nas”.

Medytacje nad Słowem Bożym

III Niedziela Wielkiego Postu – 03 marca 2024 r.

J (2,13-25). Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus przybył do Jerozolimy. W świątyni zastał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas, sporządziwszy sobie bicz ze sznurów, powypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powyracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Zabierzcie to stąd i z domu mego Ojca nie róbcie targowiska!”. Uczniowie Jego

przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie”. W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?”. Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo”. Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?”. On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus. Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w Jego imię, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zawierzał im samego siebie, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co jest w człowieku.

Dar Domu Pańskiego

„Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo.” Jezus pozwala Żydom zburzyć świątynię, z której przed chwilą wygnał przekupniów. W tych dwóch pozornie sprzecznych postawach Jezusa ukryty jest klucz do wnętrza Ewangelii. Najpierw objawia On siebie jako Izraelita zatroskany o dom Boga. Świątynia to dla Niego szczególne miejsce spotkań z Ojcem. Jest On zatroskany również o pogan, którym zostało odebrane miejsce do modlitwy. Handlarze i bankierzy zajęli cały krużganek pogan, zbudowany dla pielgrzymów niepocho - dzących z narodu wybranego. Następnie Jezus objawia nową świątynię, którą jest On sam. Pozwala zburzyć Żydom świątynię zbudowaną z kamienia, bo teraz

zaczyna się nowy czas świątyni. To On jest prawdziwą, żywą świątynią, w której na zawsze zamieszkał Bóg. Jezus jako Bóg-Człowiek jest teraz w centrum kultu. Wyrzucenie przekupniów ze świątyni ma także znaczenie symboliczne. Cały wcześniejszy kult, który miał charakter proroczy i do którego były niezbędne zwierzęta jako symbole, został wypełniony przez Jezusa. Proroctwa i symbole zapowiadały Mesjasza – Syna Bożego, który teraz objawia się osobiście. Nastaje nowy porządek łaski. W Jezusie, żywej świątyni, rozpoczyna się kult w Duchu i prawdzie, kontynuowany w Eucharystii. Spożywanie Komunii świętej pozwala odnaleźć drogę do świątyni -Jezusa wewnątrz serca każdego człowieka, przystępującego do stołu Wieczery Pańskiej. Ojciec, wierzę, że jest takie miejsce we mnie, do którego nie dochodzą żadne odgłosy, nie dochodzą tam lęk, strach i smutek, grzech, ciemność i cierpienie. To miejsce w samym środku mnie, które jest nową świątynią, miejscem przebywania Jezusa ukrzyżowanego i zmartwych -wstałego. Oremus

IV Niedziela Wielkiego Postu – 10 marca 2024 r.

J (3,14-21). Jezus powiedział do Nikodema: „Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak

trzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne.

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat,

lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki.

Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby jego uczynki nie zostały ujawnione. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki zostały dokonane w Bogu”.

Bóg miłości zbawia każdego nas

„Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu...” Wiara w Jezusa oddala na zawsze potępienie, nawet jeśli człowiek by na nie zasługiwał. Jan Ewangelista pogłębia rozumienie wiary w imię Jednorodzonego Syna Bożego. To imię to, oczywiście, Jezus. W imieniu tym jaśnieje jeszcze jedno imię: miłosierdzie. Żydzi określali je słowem „rahamim”. Oznacza ono łono matki. Być obdarzonym miłosierdziem to znaleźć się w łonie Boga niczym dziecko w łonie matki. Miłosierdzie Boga może zadziwiać, a nawet gorszyć. Bóg kocha świat! Ten sam,

przed którym przestrzegał uczniów. Mówił im, że nie są ze świata; uprzedzał, że świat ich znienawidzi; wyjaśniał, że władcą świata jest szatan. Bóg kocha ten świat aż po ofiarowanie swojego jedyne i ukochanego Syna. Posłał Go, aby zbawił świat i ocalił go od potępienia. Pragnieniem Boga jest, aby Syn Człowieczy został wywyższony, tak jak przez Mojżesza został wywyższony wąż na pustyni. Gdy Żydzi spoglądali na węża umieszczonego na palu, byli ratowani od ich śmiertelnego jadu. Gdy Jezus zostanie wywyższony nad ziemię na Golgocie, przyciągnie wszystkich do siebie (J 12,32). Każdy będzie mógł spojrzeć na Ukrzyżowanego i zostać ocalony od śmiertelnego jadu własnego grzechu. Miłość Boga, który umiłował świat, jest, po ludzku rzecz biorąc, niezrozumiałym szaleństwem. Tę miłość może wyjaśnić tylko imię Jezusa, w którym jaśnieje imię Boga – Miłosierny. Ojcze, obdarz mnie łaską wiary w Twoją miłość, która jest nie tylko szalona, ale przede wszystkim miłosierna, aż po ocalenie, abym nie zginął, ale żył na wieki. Oremus

V Niedziela Wielkiego Postu – 17 marca 2024 r.

J (12,20-33). *Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też*

niektórzy Grecy. Oni więc

przystąpili do Filipa,

pochodzącego z Betsaidy

Galilejskiej, i prosili go,

mówiąc: „Panie, chcemy ujrzeć

Jezusa”. Filip poszedł

i powiedział Andrzejowi.

Z kolei Andrzej i Filip poszli

i powiedzieli Jezusowi.

A Jezus dał im taką odpowiedź:

„Nadeszła godzina, aby został

otoczony chwałą Syn

Człowieczy. Zaprawdę,

zaprawdę, powiadam wam:

Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo jedno, ale jeśli

obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego

życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Kto zaś chciałby Mi służyć, niech idzie za

Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć?

Ojcze, wybaw Mnie od tej godziny. Ależ właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojcze,

wstaw imię Twoje!”. Wtem rozległ się głos z nieba: „Już wstawiłem i jeszcze wstawię”. Stojący

tłum to usłyszał i mówił: „Zagrzmiało!”. Inni mówili: „Anioł przemówił do Niego”. Na to rzekł

Jezus: „Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz

odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie wyrzucony precz.

A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie”. To mówił,

oznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć.

Poznać Jezusa

„A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie.” Jezus dzieli się z ludźmi swoim gorącym pragnieniem. Chce przyciągnąć do siebie ich wszystkich. Mówi o tym, gdy w pobliżu pojawiają się Grecy, pochodzący ze świata pogańskiego. Mimo iż są „inni”, pielgrzymują do Jerozolimy jako poganie bojący się Boga. Chcą zobaczyć Jezusa i proszą o pośrednictwo Filipa i Andrzeja, którzy mają greckie imiona i prawdopodobnie znają język grecki. Gdy Jezus dowiaduje się o pragnieniu Greków, daje odpowiedź, która na pozór nie ma związku z nimi. Jednak w Jego słowach słyhać przesłanie nadziei nie tylko dla Żydów, ale także dla całego świata. Jezus ogłasza, że zostanie otoczony chwałą i będzie wywyższony. Jednak nie jest to chwała i wywyższenie, jakie wyobrażają sobie oczekujący na Mesjasza Żydzi i bojący się Boga poganie. Jezus zostanie wywyższony nad ziemię na krzyżu, podczas gdy ludzie będą myśleć, że to Jego klęska. Wtedy też zostanie otoczony chwałą przez Ojca. Na krzyżu dokona sądu nad całym światem, czego skutkiem będzie wyrzucenie precz dotychczasowego jego władcy – szatana. Władza diabła zostanie zmiądzona. Jezus ukrzyżowany, który weźmie na siebie wszelkie grzechy i zgładzi je za cenę swojej męki i śmierci, będzie królem całego świata. Zostanie wywyższony na Golgocie tak wysoko, aby był widoczny dla każdego człowieka na ziemi. Ojczy, oczyść moje oczy od chęci zobaczenia Jezusa na tronie ludzkiej władzy. Spraw, abym chciał ujrzeć Jezusa ukrzyżowanego, wywyższonego na Golgocie tak wysoko, bym mógł Go dostrzec z miejsca, w którym teraz jestem. Rozpal we mnie Twoje pragnienie, aby Jezus przyciągnął do siebie wszystkich, także tych, o których myślę: „inni”. Oremus

Niedziela Męki Pańskiej – 24 marca 2024 r.

Mk (14,1—15,47)

(...) Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować. I niejakiego Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufusa, który idąc z pola, tamtędy przechodził, przymusili, żeby niósł Jego krzyż. Przeprowadzili Go na miejsce Golgota, to znaczy miejsce Czaszki. Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać. A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: Król żydowski. Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony. Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrzebując głowami, mówiąc: Ejże, Ty, który

żydowski. Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony. Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrzebując głowami, mówiąc: Ejże, Ty, który

burzysz przybytek i w trzy dni go odbudowujesz, zejdz z krzyza i wybaw samego siebie! Podobnie arcykapłani, drwiąc między sobą wraz z uczonymi w Piśmie, mówili: Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdzie z krzyża, żebyśmy zobaczyli i uwierzyli. Lżyli Go także ci, którzy z Nim byli ukrzyżowani. A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: Eloí, Eloí, lamá sabachtháni?, To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słyszac to, mówili: Patrz, woła Eliasza. Ktoś pobiegł i nasyciwszy gąbkę octem, umieścił na trzcinie i dawał Mu pić, mówiac: I. Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjac z krzyża. E. Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha. A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje, z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw Niemu, widzac, że w ten sposób wyzionął ducha, rzekł: I. Istotnie, ten człowiek był Synem Bozym. E. Były tam również niewiasty, które przypatrywały się z daleka, między nimi Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba Mniejszego i Józefa, oraz Salome. One to, kiedy przebywał w Galilei, towarzyszyły Mu i usługiwały. I było wiele innych, które razem z Nim przyszły do Jerozolimy.

Ostatnia chwila Jezusa ...

„Zostawcie ją; czemu sprawiacie jej przykrość?” Jezus broni kobietę stanowczo, całym sercem. Nie pozwala, aby ktokolwiek czynił jej przykrość. To ona w domu Szymona Trędowatego okazała Jezusowi bezgraniczny gest miłości. Przyniosła flakonik olejku nardowego, który wart był roczną pensję. Namaściła nim włosy Jezusa. Tylko ona czuła sercem, co czeka Go w Jerozolimie. Dla pozostałych gości Szymona jej zachowanie było jedynie bezsensownym marnotrawstwem. Nie potrafili w woni olejku wyczuć opiekuńczej miłości kobiety do Jezusa i nie byli w stanie przewidzieć tego, co On niebawem wybierze. A ona, słuchając uważnie Jezusa, zobaczyła Jego przyszłość. Jezus zapowiada, że gdziekolwiek na świecie będzie głoszona Ewangelia, tam będzie wspomianana także ta kobieta i to, co Mu uczyniła. Olejek jest symbolem modlitwy. Jego drogocенność jest z kolei symbolem bezgranicznej hojności, która wielu ludziom nie mieści się w głowie. Patrząc na gest kobiety, mogę dziś zadać sobie pytanie, co ja przygotuję Jezusowi na ten rozpoczynający się Wielki Tydzień. Rzeczywistość podpowiada, że współcześnie drogocennym darem jest czas. Olejek i jego drogocенność są jak modlitwa i czas. Kobieta namaszczaająca włosy Jezusa przekonuje mnie, że mogę dziś powtórzyć ten gest, obmywając Jego włosy zapachem modlitwy i drogocennym czasem. Jezus, broniąc kobietę przed przykrościami, zapewnia, że tak samo stanie w mej obronie, gdy niezrozumienie mojego daru sprowadzi na mnie szykany innych. Ojczy, umacniaj mnie w tym świętym tygodniu, abym z miłością przygotował ciało Jezusa na Jego pogrzeb, ofiarując olejek modlitwy i hojność mojego czasu. Oremus

Intencje na miesiąc marzec 2024

Poniedziałek 26.02.2024	18.00	† Helena Konderak
Wtorek 27.02.2024	7.00	† Gertruda Sewera (P)
Środa 28.02.2024	18.00	1. † Emilia Szczęsny (P) 2. † Stanisław Glinny (P)
Czwartek 29.02.2024	7.00	† Gertruda Sewera (P)
I Piątek 01.03.2024	18.00	1. † Stefan Gil (P) 2. W int. Oskara z ok. 18 r. Urodzin o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej
I Sobota 02.03.2024	7.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † Maria Faja
Niedziela 03.03.2024 Rekolekcje Wielkopostne	III Niedziela Wielkiego Postu	
	7.00	† Aniela i Stanisław Handzlik w 31 r. śm.
	9.00	1. † Kazimierz i Helena Baścik 2. † Władysław Dziergas w 13 r. śm. 3. † Stanisław Glinny (P) 4. † Stanisław i Emilia Jędrzejko
	11.00	1. † Kazimierz Zieliński w 5 r. śm. 2. † Marianna Handzlik z mężem Antonim 3. † Antoni i Zofia Matejko 4. W intencji Kazimierza Żmudy z ok. Imienin, jako podziękowanie za otrzymane łaski, o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę świętego Kazimierza
17.00	W intencji młodzieży naszej Parafii oraz kandydatów do bierzmowania o wzrost wiary, umiłowania Jezusa oraz o dary Ducha Świętego w podejmowaniu ważnych decyzji życia.	
Poniedziałek 4.03.2024 Rekolekcje Wielkopostne	7.00	† Anna Wawak (P)
	18.00	1. † Kazimierz Wanio 2. † Kazimierz Byrski z żoną Danutą
Wtorek 5.03.2024 Rekolekcje Wielkopostne	7.00	† Helena Kołaczek
	18.00	1. † † Za zmarłe Członkinie X Róży Kobiet Anny Baron 2. † Jan Matusiak
Środa 6.03.2024 Rekolekcje Wielkopostne	7.00	† Stanisław Glinny (P)
	16.30	W int. dzieci naszej Parafii o wzrost wiary i umiłowania Jezusa obecnego w Eucharystii
	18.00	1. † Józef Biłek w 10 r. śm. z rodzicami i siostrą 2. † Wojciech Jakubiec (P)
I Czwartek	18.00	W int. kapłanów naszej Parafii oraz kleryka Piotra

7.03.2024		Od V Róży Kobiet Barbary Wawak
Piątek 8.03.2024	18.00	1. W int Gabrysi z ok. 20 r. Urodzin o Boże błóg., dar zdrowia, dary Ducha Świętego i opieki Matki Bożej 2. † Dominik Handzlik w 8 r. śm.
Sobota 9.03.2024	7.00	1. † Stanisław Glinny (P) 2. † Wojciech Jakubiec (P)
Niedziela 10.03.2024	IV Niedziela Wielkiego Postu	
	7.00	† Helena i Kazimierz Grabowski z synem Ryszardem
	9.00	1. † Józef i Anna Handzlik w 8 r. śm. 2. † Władysław Dobrociński z żoną i synem Józefem 3. † Zygmunt Kutnik w 2 r. śm.
	11.00	1. † Stanisław Glinny (P) 2. † Wojciech Jakubiec (P) 3. † Marian Szczepańczyk w 1 r. śm. 4. Za Parafian
	17.00	† Helena Kołaczek
Poniedziałek 11.03.2024	18.00	† Anna Wawak (P)
Wtorek 12.03.2024	7.00	† Maria Faja
Środa 13.03.2024	18.00	1. † Agnieszka i Franciszek Foryś z synami 2. † Bronisława i Franciszek Adamaszek z synami
Czwartek 14.03.2024	7.00	† Stanisław Glinny (P)
Piątek 15.03.2024	18.00	1. † Wojciech Jakubiec (P) 2. Msza św. dziękczynna za dar życia Paulinki, z prośbą o Boże błóg. i potrzebne łasi dla rodziny
Sobota 16.03.2024	7.00	1. † Edward Perlak w 1 r. śm. 2. † Ewa Mizera
Niedziela 17.03.2024	V Niedziela Wielkiego Postu	
	7.00	† Antoni i Józefa Kaim z synem Piotrem
	9.00	1. † Bronisław Plewniak 2. † Maria i Stanisław Honkisz z synem Janem 3. † Stefan Wyroba (P)
	11.00	1. Msza św. dziękczynna z ok. 2 r. Urodzin Klary z prośbą o Boże błóg. i opiekę Anioła Stróża 2. † Józef Jurzak z żoną Elżbieta 3. Za Parafian
	17.00	† Wojciech Jakubiec (P)
Poniedziałek 18.03.2024	18.00	† Józef Grabski z synem Zbigniewem
Wtorek 19.03.2024	7.00	1. † Henryka Laszczak w 1 r. śm. 2. † Józef Byrski z żoną i rodzeństwem

Środa 20.03.2024	18.00	1. † ks. Józef Wanatowicz od IV Róży Kobiet Marii Drożdź 2. † Wojciech Jakubiec (P)
Czwartek 21.03.2024	7.00	† Anna Wawak (P)
Piątek 22.03.2024	18.00	1. † Stanisław Glinny (P) 2. † Emmanuel i Genowefa Jurowscy
Sobota 23.03.2024	7.00	1. † Wojciech Jakubiec (P) 2. † Jan Matusiak (P)
Niedziela 24.03.2024	Niedziela Palmowa	
	7.00	† † Za zmarłe Członkinie IV Róży Kobiet Marii Drożdź
	9.00	1. † Wiesław Wanio w 4 r. śm. 2. † Jerzy Ryszkiewicz w 20 r. śm. 3. † Stefan Wyroba (P)
	11.00	1. † Józef i Józefa Sander 2. † Wojciech Jakubiec (P) 3. † Anna Wawak (P) 4. Za Parafian
	17.00	† Ewa Mizera
Wielki Poniedziałek 25.03.2024	18.00	† Jan Matusiak (P)
Wielki Wtorek 26.03.2024	7.00	† Stanisław Glinny (P)
Wielka Środa 27.03.2024	18.00	1. † Władysław Stopczak z żoną Anną 2. † Wojciech Jakubiec (P)
Wielki Czwartek 28.03.2024	18.00	Liturgia Ostatniej Wieczerzy: 1. W int. kapłanów naszej Parafii ks. Waclawa, ks. Michała i ks. Józefa od IV Róży Kobiet Marii Drożdź 2. W int. kapłanów naszej Parafii ks. Waclawa, ks. Michała i ks. Józefa od Parafian
Wielki Piątek 29.03.2024	18.00	Liturgia Męki Pańskiej
Wielka Sobota 30.03.2024	18.00	Liturgia Wigilii Paschalnej: † Wojciech Jakubiec (P) † Stanisław Glinny (P)
Niedziela 31.03.2024	Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego	
	7.00	† Stanisław i Bronisława Krysta
	9.00	1. † Szymon Stanclik z żoną i synem Tadeuszem 2. Anna Wawak (P) 3. W int. Radosława z ok. Urodzin o potrzebne łaski, Boże Błog. i opiekę Matki Bożej
	11.00	1. † Gabriela Komendera z rodzicami i siostrą 2. † Kazimierz i Genowefa Malarz

		3. Za Parafian
	17.00	† Stanisław Glinny (P)
	Poniedziałek Wielkanocny	
Poniedziałek 01.04.2024	7.00	† Genowefa Trzcionka z mężem i synami
	9.00	1. † Franciszek i Józefa Haczek z dziećmi 2. † Wojciech Jakubiec (P) 3. † Stefan Wyroba (P)
	11.00	1. † Stanisław i Anna Szczepańczyk 2. W int. Aleksandra z ok. 4 r. Urodzin o Boże błóg. i opiekę Anioła Stróża
Wtorek 02.04.2024	7.00	† Maria Faja
Środa 03.04.2024	18.00	1. † Józef Ormianin w 7 r. śm. 2. W int. Hanny z ok. 4 r. Urodzin o Boże błóg. i opiekę Anioła Stróża
I Czwartek 04.04.2024	18.00	W int. nowych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych od X Róży Kobiet Anny Baron
I Piątek 05.04.2024	18.00	1. † Stefan Wyroba (P) 2. † Cecylia Marek
I Sobota 06.04.2024	7.00	1. † Jan Matusiak 2. † Stanisław Glinny (P)
	Niedziela Miłosierdzia Bożego	
Niedziela 07.04.2024 Odpust Parafialny	7.00	W int. Członkiń XI Róży Kobiet Marii Koziel oraz ich rodzin o Boże błóg., potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej
	9.00	1. † Zdzisław Kaleka z rodzicami 2. † Józef Handzlik 3. † Wojciech Jakubiec (P)
	11.00	1. † Dominik Handzlik 2. † Janusz Kózka z rodzicami 3. † Genowefa, Józef i Maria Nikiel 4. Za Parafian
	17.00	† Józef Nycz w 24 r. śm.

Nawrócenie jest dziełem Ducha Świętego,
którego wynikiem jest zmiana nastawienia
do Boga i stworzenie nowej zdolności
poznania Boga.

Morris Venden

Krzyżówka dla dorosłych 03/2024 r.

Rozwiązaniem krzyżówki dla dorosłych

z gazetki nr 02/2024

jest hasło:

**„Myśmy poznali
i uwierzyli miłości.”**

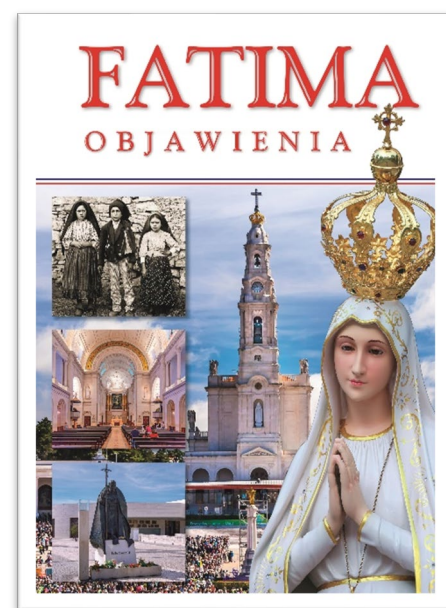
Nagrodę wylosowały
osoby:

**Wiesława Ratajczyk,
Katarzyna Ligęza
i Tadeusz Procter**

Gratulujemy!

Hasło z krzyżówki
nr 03/2024

proszę nadsyłać
do 17.03.2024

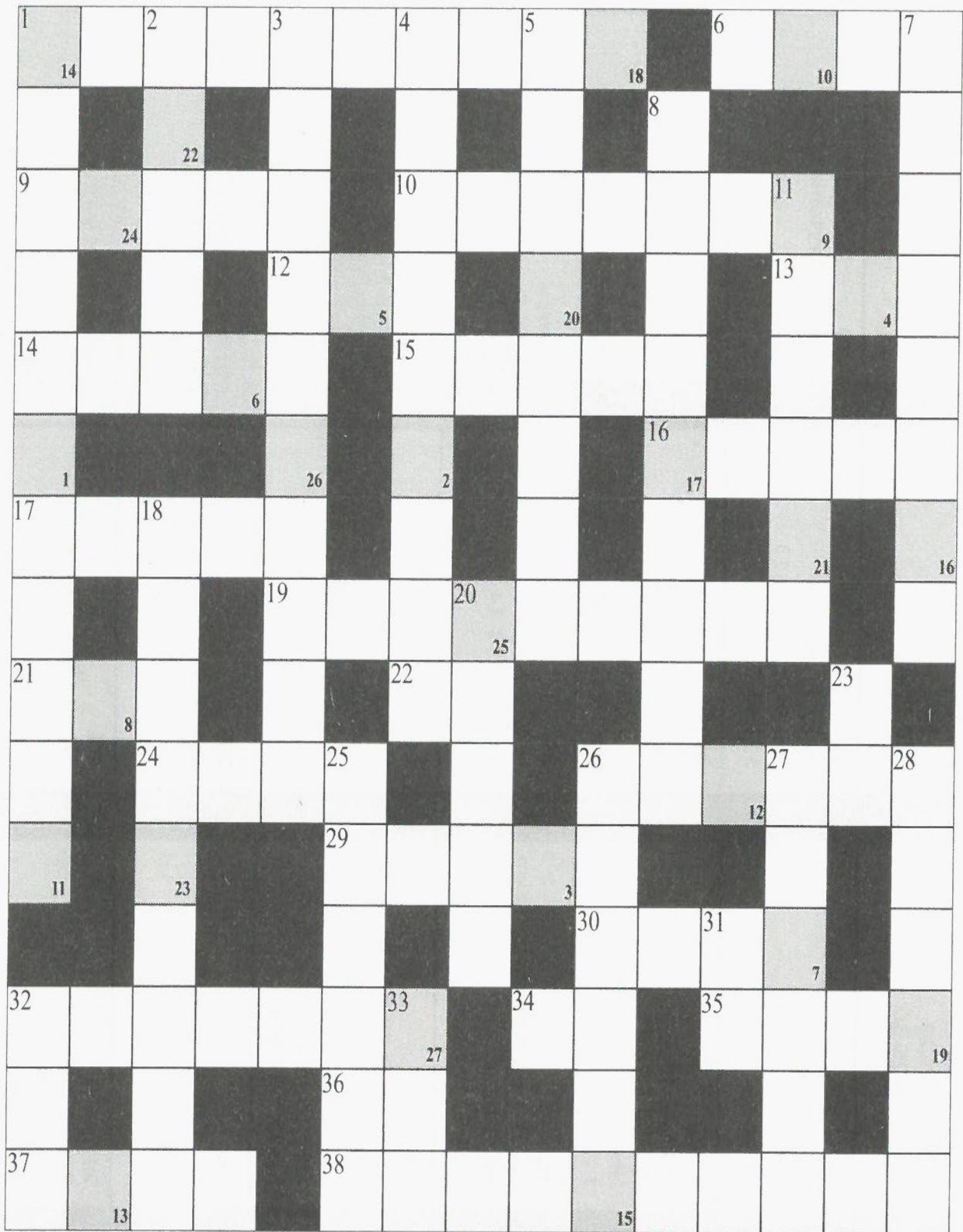

na adres mailowy: ketypodlesie@gmail.com lub proszę przynieść do zakrystii. Zostaną wylosowane dwie nagrody pt.: **„Fatima.**

Objawienia.” *Pozdrawiam wytrwałych i cierpliwych. Ks. Wacław*

POZIOMO: 1. Ojciec z przypowieści; 6. Brat Kaina; 9. Polak dla Polaka; 10. Imię męczennika wietnamskiego Dung Lac; 12. Izaak dla Abrahama; 13. Siglum hieronimitów; 14. Modlący się z uniesionymi rękoma; 15. Tworzywo garncarza; 16. „Jak ... pragnie wody ze strumieni, tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże!” (Ps 42,2); 17. Trzon, jądro; 19. Do przechowywania żywności (1 Mch 6,53); 21. ... pokutny; 22. Skrót Anonimowych Alkoholików; 24. Przełożony mnichów; 26. Czasów lub księżycy; 29. „Krew ich ... będzie w jego oczach” (Ps 72,14); 30. „Dał się słyszeć z nieba ...” (Dz 2,2); 32. Bramy piekielne go nie przemogą; 34. Siglum misjonarek Miłości; 35. W boku Jezusa; 36. Skrót Listu do Rzymian; 37. Hebrajskie określenie Ducha Świętego, dosł. tchnienie; 38. Ojciec Jana Chrzciciela

PIONOWO: 1. Syn, który odszedł; 2. Mała łódź; 3. Kaplica na Watykanie z freskami Michała Anioła; 4. Dobra Nowina; 5. Obok wiary i miłości; 7. Świecznik ołtarzowy; 8. „Zobaczył ... łaski Bożej” (Dz 11,23); 11. Imię jednej z niewiast u grobu Jezusa (Łk 24,10); 18. Niejedna odmówiona podczas Różańca; 20. Do mielenia ziarna; 23. Skrót Księgi Micheasza; 25. Zwierzę albo bojaźliwy człowiek; 26. Inaczej święto Przaśników (Łk 22,1); 27. Koczownik; 28. Pierwszy przesłuchiwał Jezusa (J 18,13.19); 31. Miasto chaldejskie; 32. Skrót Listu do Koryntian; 33. Niejedna w oczach płaczącego

Hasło:

Róże

RÓŻAŃCOWE

Marzec 2024

03.03.2024 – IX Róża Grażyny Żurek

10.03.2024 – X Róża Anny Baron

17.03.2024 – XI Róża Marii Kozieł

24.03.2024 – I Róża Mężów Jana Fabii

31.03.2024 – II Róża Mężów Włodzimierza Drożdża

Kwiecień 2024

01.04.2024 r. – I Róża Rodziców Wandy Dusik

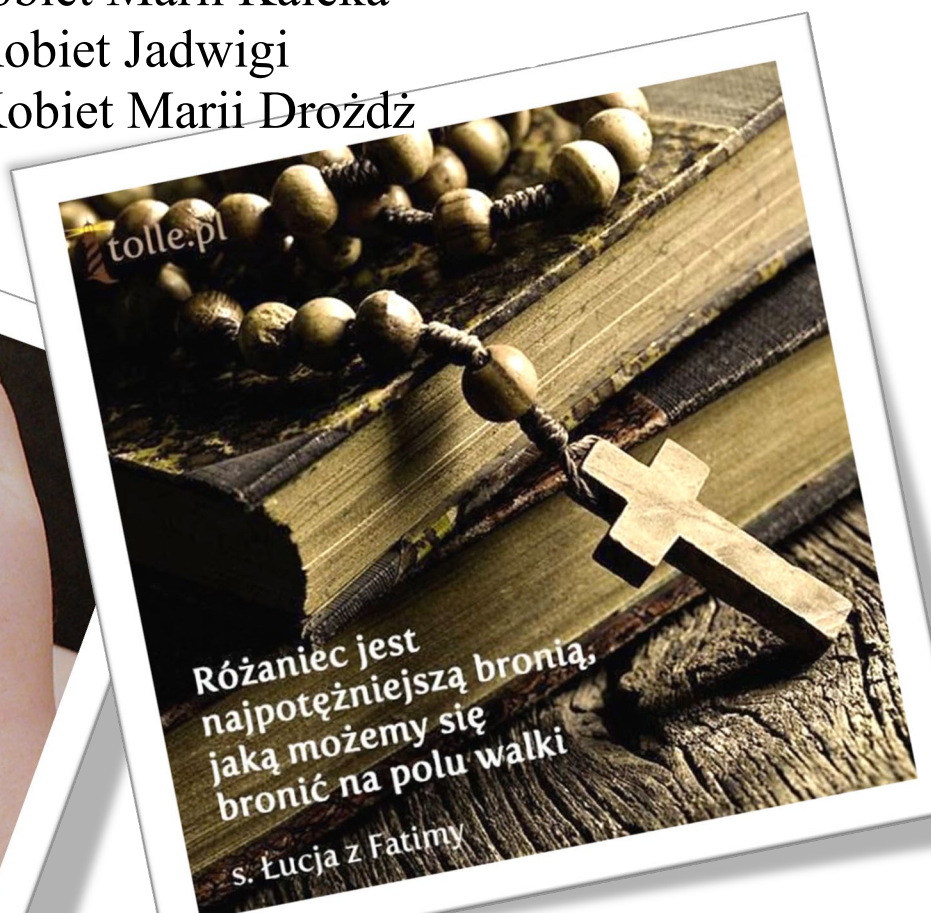
07.04.2024 r. – II Róża Rodziców Janiny Zielińskiej

14.04.2024 r. – I Róża Kobiet Marii Łaciak

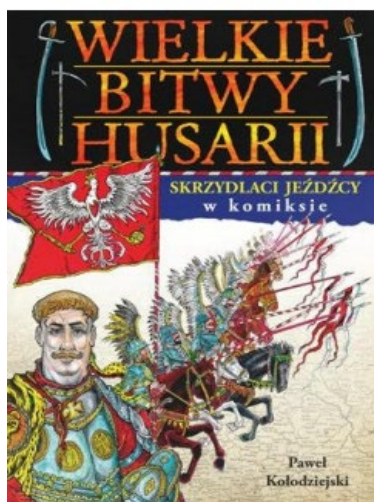
21.04.2024 r. – II Róża Kobiet Marii Kaleka

28.04.2024 r. – III Róża Kobiet Jadwigi

28.01.2024 r. – IV Róża Kobiet Marii Drożdż

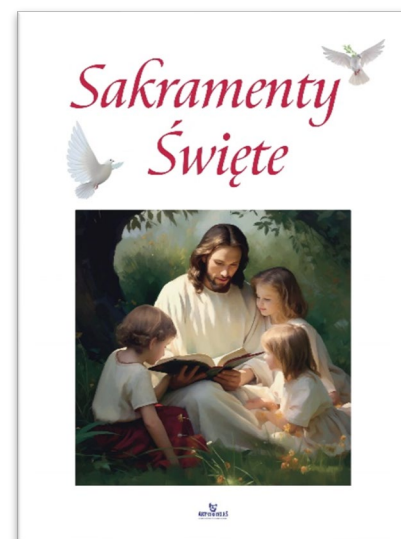

Krzyżówka dla Dzieci 03/2024

Rozwiązaniem krzyżówki nr 02/2024 jest hasło:
"Nie można zrozumieć człowieka bez Chrystusa"

Nagrodę otrzymuje
**Julia Jędrzejko,
Kinga Żmuda
i Jeremiasz Ligęza,**
Rozwiązanie krzyżówki nr 02/2024 proszę nadsyłać
do 17 marca 2024

na adres mailowy: ketypodlesie@gmail.com lub proszę przynieść do zakrystii. Dla wytrwałych dzieci czeka nagroda książkowa pt.:

„Sakramenty Święte”.

Pozdrawiam wszystkie wytrwałe dzieci. Ks. Wacław

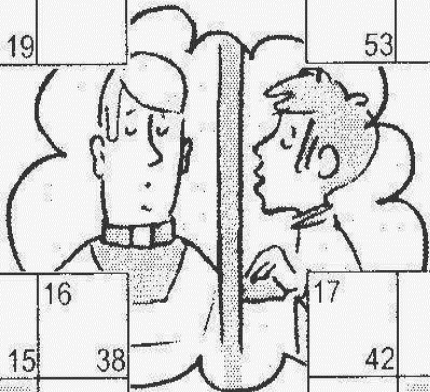
Poziomo:

4) ksiądz w konfesjonale 8) przesadna oszczędność, chciwość 9) solenizantka z 5 lutego 11) od św. Mikołaja dla urwisa 12) nieszczęśnik biblijny, znoszący cierpliwie zły los 13) szeroki na twarzy optymisty 15) szklany w spiżarni 17) ziemia uprawna 18) polska pieśń patriotyczna 19) uratowany z biblijnego potopu 20) przyjaciel Portosa i Aramis 22) izba klasztorna 23) imię wielu papieży 25) „Sąd Ostateczny” lub „Madonna Sykstyńska” 27) kwitnie w maju 28) pionkiem na szachownicy 29) kolor, symbol czystości 30) najwyższe góry Europy 31) niewiadoma w równaniu 33) zespół śpiewaków 34) rozgrywany na boisku piłkarskim 36) jadą w kuli 37) panoramiczny w kinie 38) wyjście żołnierzy z koszar

Pionowo:

1) nabożeństwo liturgiczne 2) porośnięta trawą 3) miś z bajki 4) zjazd wyższych duchownych chrześcijańskich 5) budzi wyrzuty sumienia 6) trzecia osoba Trójcy Świętej 7) ochronne ubranie robocze 10) wśród drobiu 13) śmierć, na którą skazano Jezusa Chrystusa 14) Ewa dla Kaina i Abla 15) Najświętsze... Pana Jezusa 16) prorok izraelski połknięty przez wieloryba 17) wędrówka do miejsc świętych 19) polski samochód dostawczy 21) zasady i obyczaje przechodzące z pokolenia na pokolenie 24) duchowny lub chrestny 26) dzieło poety 27) człowiek dla człowieka 32) między orką a żniwami 35) wada wzroku

1		2		3		4		5		6		7
		43				20	32	16		49		
8				36		1						
9	10		40			11			6		33	
	26	41		25		18	34	19			53	
												48
13		14				23	24			17		
	22					15			16			
							21	15	38		42	50
18					19							
						46	12					
												4
		20	21				22				23	24
	2		5									44
												29
25						26		27				
		17		54		47			39	3		14
					29							
			27									
30								31		32		
	8							7				31
			33								34	35
				13				10				11
						36						
												35
37									38			
					45		37				28	

1	2	3	4	5	6	7	8

9	10	11	12	13	14	15	16

17	18	19

20	21	22	23	24	25

26	27	28

29	30	31	32	33	34	35	36	37

38	39

40	41	42	43	44	45	46	47	48

49	50

51	52	53	54

Czas Świętowania

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

Najdłuższe i najważniejsze święta w całym roku. Trzy doby świętowania, bo jakże ciężko zrozumieć sens Zmartwychwstania, bez zrozumienia

tajemnicy Kapłaństwa, Eucharystii, Męki Pańskiej i przebywania Jezusa w grobie. Triduum Paschalne (z łac. *triduum* – Trzy Dni) to najważniejsze wydarzenie w ciągu roku liturgicznego katolików. Jego istotą jest celebrowanie Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, która rozpoczyna się wieczorną Mszą Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek, a kończy się drugimi nieszporami po południu Niedzieli wielkanocnej. I dlatego w wielu krajach europejskich Wielki Piątek jest dniem wolnym od pracy. Społeczeństwa katolickie, zamieszkujące wyżej wymienione kraje, mają przez to znacznie większe możliwości przygotowania się do przeżywania Triduum Paschalnego, czego niestety w naszym kraju brakuje. Zamiast przeżywania pamiątki Ostatniej Wieczerzy, Modlitwy w Ogrójcu, Męki i Śmierci Jezusa na Krzyżu – ciężka praca zarobkowa, pośpiech, nerwowość, hałaśliwe czyszczenie dróg publicznych w obrębie miasta, jakby nie można było tego wszystkiego dzień wcześniej zrobić. I zanim do świętowania się przygotujemy mamy już Wigilię Paschalną.

WIELKI CZWARTEK

Wieczorem rozpoczyna się uroczysta **Msza Wieczerzy Pańskiej**, która stanowi zarazem początek *Świętego Triduum Paschalnego*. Jest ona sprawowana

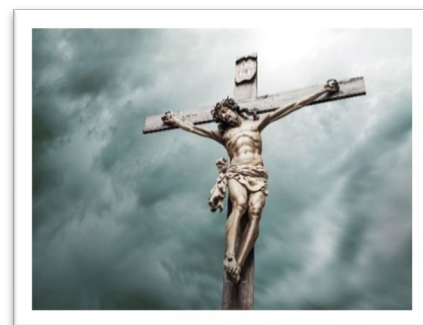
na pamiątkę Ostatniej Wieczerzy, podczas której Chrystus ofiarował Bogu Ojcu pod postaciami chleba i wina Swoje Ciało i Swoją Krew, a następnie dał Apostołom do spożycia oraz nakazał im, by czynili to na Jego pamiątkę. Podczas tego wydarzenia, Jezus Chrystus ustanowił dwa sakramenty święte: Kapłaństwo i Eucharystię.

Przed rozpoczęciem Mszy Wieczerzy Pańskiej nie ma w kościele Najświętszego Sakramentu na znak, że to właśnie na Ostatniej Wieczerzy Jezus ustanowił ten Sakrament. Po procesyjnym wejściu i obrzędach wstępnych, śpiewa się hymn Chwała na wysokości Bogu, podczas którego rozbrzmiewają wszystkie dzwony

i dzwonki w kościele. Po zakończeniu hymnu wszystkie dzwony i organy milkną aż do hymnu “Chwała na wysokości Bogu” śpiewanego podczas Wigilii Paschalnej. Dotychczas używane dzwonki i gong zastępują drewniane kołatki. Podczas tej Mszy św. konsekruje się odpowiednią liczbę komunikantów na Mszę Wieczerzy Pańskiej, jak i na Liturgię Męki Pańskiej w Wielki Piątek, oraz Hostię do wystawienia w Grobie Pańskim. Komunia święta może być udzielona podczas tej Mszy pod dwiema postaciami. Ostatnim elementem liturgii jest uroczyste przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy adoracji, zwanej ciemnicą. Podczas przeniesienia śpiewa się hymn Sław języku tajemnicę. Tabernakulum pozostaje puste, Wieczna lampka zgaszona, a ołtarz obnażony ze świec, mszału i obrusu.

WIELKI PIĄTEK

Z wielkiego szacunku do ofiary Jezusa Chrystusa poniesionej na krzyżu za grzechy całego świata tego dnia nigdy się nie odprawia Mszy świętych. Jest to dzień powagi, skupienia i postu, w którym szczególnie czci się drzewo krzyża. Od rana trwa adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy Adoracji – nazywanej Ciemnicą. Centrum tego dnia jest Liturgia Męki Pańskiej. Ołtarz

jest tego dnia obnażony: bez krzyża, kwiatów, świeczników i obrusów. Kapłan ubrany w szaty mszalne czerwonego koloru udaje się do ołtarza, po czym następuje prostracja i modlitwa (bez wezwania Módlmy się). Przez prostrację należy rozumieć leżenie krzyżem lub padanie na twarz, które jest wyrazem szczególnego uniżenia się wobec Boga (większego niż klęczenie) oraz wyrazem głębokiej modlitwy. W liturgii Wielkiego Piątku można wyróżnić kilka zasadniczych części. Pierwszą z nich jest Liturgia Słowa zawierająca m.in.: odczytanie Męki Jezusa oraz bardzo rozbudowaną Modlitwę Powszechną sięgającą starożytności chrześcijańskiej. Modlitwę tę stanowi 10 wezwań, z których każde składa się ze wstępu, modlitwy w ciszy, oracji śpiewanej przez kapłana i aklamacji “Amen”, będącej wyrazem potwierdzenia ze strony ludu. Następnym bardzo istotnym elementem liturgii jest Adoracja Krzyża. To uroczyste odsłonięcie krzyża (zakrytego najczęściej od V Niedzieli wielkiego postu). Kapłan dokonuje odsłonięcia w trzech etapach, za każdym razem śpiewając: “Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło Zbawienie świata”, na co ludzie odpowiadają: “Pójdźmy z pokłonem”. Następnie wierni oddają cześć odsłoniętemu krzyżowi, np. poprzez pocałunek stóp ukrzyżowanego Jezusa. W tym czasie śpiewa się pieśni pasyjne. Po Adoracji Krzyża następuje Komunia Święta. Obrzędy Komunii Świętej są pozbawione przekazania znaku pokoju. Komunia rozdawana jest z Hostii

konsekrowanych w Wielki Czwartek. Podczas Komunii nakrywa się obrusem ołtarz oraz ustawia świece i mszał. Po Komunii wszystko zostaje zniesione. Ostatnią część podstawowej liturgii Wielkiego Piątku to procesja do Grobu Pańskiego. Zgodnie z wielowiekową tradycją po ukończeniu liturgii Męki Pańskiej, przenosi się Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego i wystawia do adoracji. W kaplicy Grobu Pańskiego powinien być ołtarz, choćby przenośny i tabernakulum do przechowywania puszek z Najświętszym Sakramentem. Monstrancję nakrytą welonem można wystawić na ołtarzu lub na tronie, który powinien być umieszczony blisko ołtarza. Kapłan i posługujący, po krótkiej adoracji w ciszy udają się do Zakrystii.

WIELKA SOBOTA

W Wielką Sobotę Kościół trwa przy Grobie Pańskim rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa. Dawniej przed Liturgią Wigilii Paschalnej niszczone ołtarz i budowano nowy, współcześnie ołtarz zostaje obnażony, a kościoły są sprzątane. Formalnie Wielka Sobota posiada

tylko teksty Liturgii Godzin, nie ma natomiast formularza Mszy Świętej, a Liturgia Wigilii Paschalnej należy już do Niedzieli Zmartwychwstania (z uwagi na żydowski system dat, według którego po zachodzie słońca w sobotę rozpoczyna się niedziela). Tego dnia ścisły święty post paschalny już tak nie obowiązuje jak dawniej, to nadal jest zalecany do Wigilii Paschalnej.

WIGILIA PASCHALNA I NIEDZIELA WIELKANOCNA

Liturgia Wigilii Paschalnej jest najważniejszą celebracją w całym Roku Liturgicznym. Zgodnie z bardzo dawną tradycją noc poprzedzająca Niedzielę Zmartwychwstania powinna być czuwaniem na cześć Pana (Wj 12, 42). Wierni, posłuszni upomnieniu Ewangelii (Łk 12, 35 nn), trzymają w rękach zapalone świece. Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli. Kapłani ubierają się w szaty mszalne koloru białego. Niezwykle bogata liturgia Wigilii Paschalnej składa się z kilku bardzo istotnych etapów, które wszystkie razem połączone w uporządkowaną całość pozwalają dokładniej zrozumieć sens Zmartwychwstania Chrystusa. Pierwszy z nich to Liturgia Światła. Najpierw przed kościołem kapłan święci ogień, od którego zapala się paschał – symbol Chrystusa Zmartwychwstałego. Na świecy paschalnej kapłan kreśli krzyż i litery:

A (alfa) i Ω (omega). Oznacza to, że na początku był Bóg i on też przyjdzie na końcu jako Miłosierny Sędzia. Na paschale kapłan zapisuje bieżącą datę, chcąc podkreślić, że Chrystus przechodzi od punktu *alfa* (od stworzenia świata) do punktu *omega* (końca świata) historii zbawienia, która przechodzi również przez ten konkretny rok. Ponadto kapłan wbija w paschał pięć gwoździ (gron) symbolizujących pięć ran Chrystusa mówiąc przy tym: *Przez swoje święte rany jaśniejące chwatał niech nas strzeże i zachowuje Chrystus Pan. Amen.* Swoją symbolikę ma również światło świecy paschalnej, rozjaśniające mroki ciemnego kościoła, odwołuje się do Chrystusa, który rozprasza mroki ludzkiego życia, nadając mu sens, a także do stworzenia świata, kiedy w mrokach ciemności rozbrzmiała światłość. Następnie kapłan wnosi zapalony paschał do świątyni, zatrzymując się u progu, na środku świątyni i przed ołtarzem głównym śpiewając *Światło Chrystusa*. Lud odpowiada wówczas *Bogu niech będą dzięki. Wszyscy zapalają świece od płomienia paschału, podając sobie światło.* Następnie okadza paschał i śpiewa Exsultet, czyli uroczyste Orędzie wielkanocne zaczynające się od słów: „Weselcie się już zastępy Aniołów w niebie...” Drugi etap to Liturgia Słowa, która przewiduje dziewięć czytań biblijnych: siedem starotestamentalnych epistoła (ósme czytanie, zawsze z listu św. Pawła do Rzymian, umiejscowione tuż po odśpiewaniu hymnu „Chwała na wysokości Bogu” i symbolizujące przejście ze Starego do Nowego Testamentu) oraz ewangelia, które są przeplatane psalmami responsoryjnymi i modlitwami. Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu i modlitwie, kapłan intonuje hymn „Chwała na wysokości”, podczas którego, podobnie jak w trakcie Mszy Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek, uderza się we wszystkie dzwony, grają organy, a kołatki zastępuje się dzwonkami i gongiem. Po uroczystym hymnie celebrans odmawia kolektę. Następnie lektor odczytuje Epistołę, a później śpiewane jest uroczyste Alleluja i psalm responsoryjny. Potem kapłan czyta Ewangelię i wygłasza homilię. Kolejnym etapem wielkosobotniej uroczystości jest Liturgia Chrzcielna w trakcie której śpiewana jest *Litania do Wszystkich Świętych*, po czym celebrans błogosławi wodę chrzcielną, zanurzając w niej trzy razy paschał. Kolejnym elementem jest Liturgia Eucharystyczna, a jej przebieg jest podobny do Liturgii Eucharystycznych innych niedziel. Ceremonię kończy uroczysta procesja rezurekcyjna z Najświętszym Sakramentem, która jest radosnym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego. W niektórych kościołach procesja następuje nie po Wigilii Paschalnej, a przed pierwszą Mszą poranną w niedzielę. Rozpoczyna się ona wtedy rano przy Grobie Pańskim, przy którym kapłan śpiewem oznajmia zmartwychwstanie Chrystusa. Po powrocie do kościoła odśpiewuje się hymn „Chwała na wysokości”.

Po rozdaniu Komunii wiernym śpiewa się uroczysty Hymn Te Deum „Ciebie, Boga wystawiamy”. od tej Niedzieli przy ołtarzu krzyż jest ozdobiony czerwoną stulą, znajdują się tam także paschał oraz figura Chrystusa zmartwychwstałego.

**Jezus spłacił dług,
którego nie zaciągnął,
ponieważ my
mieliśmy dług,
którego nie mogliśmy
spłacić.**

Strona internetowa Parafii: www.ketypodlesie.pl

Nr konta bankowego Parafii - Bank Spółdzielczy Silesia oddział Kęty:
24 84370002 0014 0722 9661 0001

**W czasie trwania pandemii koronawirusa kancelaria parafialna
będzie nieczynna. Dyżury telefoniczne będą pełnione przez
księży o następujących porach:**

Poniedziałek - ks. Waław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Środa - ks. Michał - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Piątek - ks. Waław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30

**W nagłych sytuacjach wszelkie informacje można uzyskać codziennie
dzwoniąc na telefon komórkowy 797279788**

Parafia p.w. Najdroższej Krwi Naszego

Pana Jezusa Chrystusa,

ul. Szkolna 1; 32-650 Kęty Podlesie;

Tel.: 33 / 841 05 45; Tel. kom.: 797279788

